

ARBITRAGECOMMISSIE

UNIE VAN BAPTISTENGEMEENTEN IN NEDERLAND

**Secretariaat
p/a mr. M.M. den Boer
Sjoukje Faberlaan 7
2545 ET Den Haag**

Zaaknr. 16-01

UITSPRAAK 30 december 2016

over het verzoek van de heer A., verzoeker, van 9 juni 2016 om een uitspraak over een geschil met de Baptistengemeente B. (gemachtigde mr. D. Kuijken), verweerder.

Korte weergave van het geschil

Verzoeker heeft zich op 9 juni 2016 tot de Arbitragecommissie gewend met het verzoek uitspraak te doen in een geschil dat met verweerder is ontstaan, in het bijzonder over het ontslag als voorganger dat verweerder per brief van 24 mei 2016 heeft aangezegd aan verzoeker. Dat geschil maakt onderdeel uit van een meer omvangrijke situatie van spanningen, verschillen van inzicht en conflict in de gemeente, tussen de organen van de gemeente en in het bijzonder tussen (leden van) de bestuurlijke raad van de gemeente en de voorganger. Na een periode van onrustige maanden met spanningen op ethisch, pastoraal en theologisch gebied kwamen door een preek van verzoeker op zondag 23 augustus 2015 de spanningen tussen beiden in een stroomversnelling. Pogingen van verschillende kanten om uit de ontstane impasses te komen zijn niet succesvol geweest. Verzoeker is sinds 1 maart 2014 in dienst van de gemeente. Op 29 november 2013 hebben verweerder en verzoeker een arbeidsovereenkomst gesloten.

Op 31 augustus 2015 meldt verzoeker zijn werk als voorganger tijdelijk neer te leggen en zegt geen vertrouwen meer te hebben in de bestuurlijke raad van verweerder. Op 19 september 2015 vraagt de voorzitter van de bestuurlijke raad verzoeker geen werkzaamheden in de gemeente te verrichten totdat de bestuurlijke raad “je daar met zo veel woorden om vraagt”. Dit resulteert in een ziekmelding. De bedrijfsarts accepteert de ziekmelding niet in deze verstoorde arbeidsverhouding en vraagt verzoeker om een herstelmelding per 22 september 2015. In de ontstane conflictsituatie volgt een periode waarin tal van gesprekken, ook onder externe begeleiding, worden gevoerd en een gemeentevergadering van 18 november 2015 waarin geen besluit is genomen over de door de bestuurlijke raad voorgestelde ontbinding van de arbeidsovereenkomst. Verweerder besluit uiteindelijk in de gemeentevergadering op 25 november 2015 een gemengd interne/externe vertrouwenscommissie in het leven te roepen. Deze commissie komt in april 2016 met een rapport, waarin de gemeente onder meer wordt aanbevolen samen met de voorganger een weg te zoeken waarin hij geholpen wordt een nieuwe start te maken in een andere werksituatie. De desbetreffende aanbevelingen worden met een zeer grote meerderheid aanvaard in de gemeentevergadering van 20 april 2016. Verzoeker meldt zich 28 april 2016 arbeidsongeschikt; 3 mei 2016 is zijn eerste verzuimdag. Na een mislukte poging tot overleg zegt verweerder op 24 mei 2016 schriftelijk de arbeidsovereenkomst met verzoeker op per 1 september 2016 wegens een verstoorde arbeidsverhouding, onder toekenning van een

transitievergoeding en een bedrag gericht op het vinden van een nieuwe werkring. Verzoeker heeft op 26 mei 2016 de bestuurlijke raad een tegenvoorstel gedaan, waarop verweerder niet is ingegaan.

Korte weergave van het procesverloop

Verzoeker heeft zich op 9 juni 2016 tot de Arbitragecommissie gewend. Verweerder heeft op 21 juni 2016 de bevoegdheid van de Arbitragecommissie betwist. Op 22 juni 2016 heeft de Arbitragecommissie dit verweer aanstonds als kennelijk ongegrond verworpen en geoordeeld dat de commissie op grond van het kerkelijk statuut van de Unie van Baptistengemeenten bevoegd is een bindende uitspraak te doen in het geschil tussen partijen. Daarop is de behandeling van het verzoek voortgezet en is verweerder uitstel van verweer gegeven. Op 30 augustus 2016 heeft verweerder een verweerschrift ingediend. De Arbitragecommissie heeft partijen bij brief van 13 september 2016 bericht dat zij genoegzaam is voorbereid en dat het geschil kan worden behandeld op een zitting op 30 september 2016. De aangekondigde afwezigheid van verweerders gemachtigde op die datum heeft naar het oordeel van de Arbitragecommissie verweerder in die zin niet in haar verdediging geschaad dat zij per se door deze gemachtigde tijdens de zitting moest worden bijgestaan. Het dossier is omvangrijk, maar de omvang en het karakter van de aanhangige kwestie en het bijbehorend dossier is niet van dien aard dat adequate bijstand door een ander, bij voorbeeld een kantoorgenoot, niet mogelijk of doenlijk zou zijn. Zonder te treden in de wijze van verdediging oordeelt de commissie dat de periode tot aan de geplande zittingsdatum voldoende ruimte laat voor overdracht en voorbereiding. Dat is ook niet onverenigbaar met het beginsel van hoor en wederhoor. Daarnaast vindt de commissie niet zonder gewicht dat na de uitgebreide schriftelijke voorbereiding zorgvuldige en met voortvarendheid in kerkelijk verband een einduitspraak wordt gedaan.

Op 30 september 2016 heeft de Arbitragecommissie, in de samenstelling van drs. H. de Boer (voorzitter), ds. em. A. de Vries en mr. M.M. den Boer (secretaris), in Zwolle een hoorzitting gehouden. Daarbij waren partijen aanwezig, verweerder zonder raadsman. Aan het slot van de hoorzitting hebben partijen de bereidheid uitgesproken om in onderling overleg tot overeenstemming te komen over beëindiging van de arbeidsovereenkomst per 1 januari 2017 met inachtneming van een aantal concreet benoemde en onderschreven voorwaarden. Juridisch-technische uitwerking in een vaststellingsovereenkomst zou binnen enkele weken rond kunnen zijn. Dat is echter niet bewaarheid. Op 28 oktober 2016 heeft verzoeker de Arbitragecommissie alsnog om een uitspraak verzocht, terwijl hij zijn standpunten heeft aangevuld. Op 3 november 2016 heeft verweerder verzocht om zowel de gelegenheid te krijgen voor een reactie nu verzoeker verdergaande standpunten heeft ingenomen, als bij voorkeur om een voortzetting van de mondelinge behandeling. De Arbitragecommissie heeft op 6 november 2016 in het licht van een goede procesorde verweerder de gelegenheid geboden om schriftelijk te reageren op de na de hoorzitting door verzoeker ingenomen standpunten. Ook heeft de commissie op genoemde datum beide partijen verzocht, zo mogelijk gezamenlijk, aan te geven welke de inhoudelijke redenen zijn geweest waarom het niet mogelijk is gebleken tot overeenstemming te komen en ook wat in de eigen visie de wèl bereikte overeenstemming tussen partijen alsmede het verschil is dat partijen verdeeld houdt. Partijen zijn beiden op 7 december 2016 afzonderlijk met een gemotiveerde reactie gekomen. Na ontvangst van de reacties heeft de Arbitragecommissie geoordeeld dat zij genoegzaam is geïnformeerd om een uitspraak te doen.

Overwegingen

Bevoegdheid Arbitragecommissie In het licht van het standpunt dat verweerder ook na de hoorzitting gemotiveerd heeft ingenomen overweegt de Arbitragecommissie het volgende omtrent de bevoegdheid van de commissie. Artikel 2: 2, tweede lid, Burgerlijk Wetboek bepaalt dat kerkgenootschappen worden geregeerd door het eigen statuut, voor zover dit niet in strijd is met de wet. Het kerkelijk statuut in de Unie van Baptistengemeenten bevat naast het geschreven recht ook ongeschreven baptistisch kerkrecht, niet het minst in de verhouding tussen gemeente en voorganger. De Arbitragecommissie stelt voorop dat het geldend kerkelijk recht van de Unie van Baptistengemeenten in Nederland bepalend is voor de bevoegdheid van de Arbitragecommissie. Primair is dat het geschreven kerkelijk recht, zoals dat naar voren komt in statuten,

huishoudelijke reglementen e.d. van Unie, van Unie-organen en –instellingen en van aangesloten gemeenten. Artikel 12 van de Statuten van Unie luidt als volgt:

1. De Arbitragecommissie heeft als doel het beslechten van geschillen binnen de Unie en binnen de leden van de Unie, met inachtneming van de eigen aard van en verhoudingen in de gemeenten, en is bevoegd tot het doen van bindende uitspraken.
2. De Algemene Vergadering stelt het Arbitragereglement vast waarin de inrichting, samenstelling en bevoegdheden van de Arbitragecommissie zijn geregeld.

De Unie is een kerkgenootschap met sterk federatieve trekken, waarbij de aangesloten gemeenten, die zelf ook kerkgenootschap in de zin der wet zijn, op basis van een gedeelde grondslag en doelstelling grotendeels autonoom zijn en de unie-activiteiten worden bepaald door het gemeenschappelijk belang van de aangesloten gemeenten bij bepaalde bovengemeentelijke voorzieningen. De Statuten kennen dan ook beperkte bevoegdheden toe aan de unie-organen in de verhouding tot de aangesloten gemeenten en hun leden. Uit de totstandkomingsgeschiedenis van de Unie en haar geschreven kerkelijk statuut, alsmede uit de ongeschreven Uniepraktijk moet worden afgeleid dat vanwege de positie van de aangesloten gemeenten in het verleden niet is voorzien in een vorm van bindende geschillenbeslechting, doch telkenmale is voorzien in vormen van bemiddeling of overleg. Het aanmerkelijk informele karakter van het kerkrecht in de kring van de Unie bevestigt dat. Waar in het verleden bij besluitvorming over de Statuten niet is beoogd om te komen tot een formele, kerkelijke geschillenbeslechtende instantie die “van bovenaf” aangesloten gemeenten in bepaalde opzichten zou kunnen binden, is die situatie veranderd in het eerste decennium van deze eeuw. In de Statuten is met het tot stand brengen van artikel 12 voorzien in toedeling van een geschillenbeslechtende taak aan een specifiek orgaan van de Unie: de Arbitragecommissie. De regels van de Unie gelden voor de leden van de Unie. Dit brengt mee dat voor gebondenheid aan kerkelijke regelgeving in de Unie afzonderlijke aanvaarding door gemeenten of haar leden niet is vereist, anders dan vaststelling in de algemene vergadering van de Unie van Baptistengemeenten. Zo ook is daartoe geen (arbitrage)overeenkomst vereist. Meer in algemene zin geldt dat ook in het ongeschreven recht van de Unie van Baptistengemeenten geen aanknopingspunten zijn te vinden voor een dergelijke overeenkomst als bevoegdheidsgrondslag. Een opt-out mogelijkheid bestaat evenmin. De bewoordingen van de statuten brengen mee dat het hier om een bindende bevoegdheid tot het beslechten van geschillen in kerkelijke kring betreft die overigens niet beperkt is tot geschillen van een typisch kerkelijke aard maar ook ziet op geschillen die beheerst worden door het (wereldlijke) civiele recht, bij voorbeeld in geval van een geschil omtrent een arbeidsovereenkomst. De Arbitragecommissie concludeert derhalve dat de Statuten evident de grondslag bevatten voor de Arbitragecommissie als bevoegd permanent orgaan van de Unie dat bindende uitspraken doet.

Het is de Arbitragecommissie opgevallen dat in artikel 11.2 van de arbeidsovereenkomst tussen verzoeker en verweerder is bepaald dat een geschil over de interpretatie van deze overeenkomst door elk van de partijen kan worden voorgelegd aan de Unieraad en/of de Arbitragecommissie die daarover een bindende uitspraak doet/doen. De commissie merkt op dat deze bepaling in strijd is met de Statuten en het Reglement Arbitragecommissie en Commissie vertrouwenspersonen, omdat daaruit voortvloeit dat de Unieraad niet bevoegd is een bindende uitspraak te doen.

De Arbitragecommissie is gebonden aan het door de algemene vergadering van de Unie vastgestelde arbitragereglement, sinds 2015 geheten Reglement Arbitragecommissie en Commissie vertrouwenspersonen (www.baptisten.nl). De Unie van Baptistengemeenten heeft – binnen de door artikel 2, tweede lid, Boek 2 van het Burgerlijke Wetboek gestipuleerde vrijheid – met de totstandkoming van dit reglement juist besloten en aanvaard dat de vermogensrechtelijke effectuering van een uitspraak van de Arbitragecommissie zo nodig via de regels van het civiele recht geschiedt, zoals vervat in het vierde boek van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, dat handelt over arbitrage. Artikel 9, zevende lid, van het Reglement Arbitragecommissie en Commissie vertrouwenspersonen luidt: “Voor zover de uitspraak van de Arbitragecommissie vermogensrechtelijke gevolgen heeft, wordt de uitspraak door de secretaris van de Arbitragecommissie

gedeponeerd ter griffie van de rechtbank Utrecht. Artikel 1060 Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering is van overeenkomstige toepassing.”

Mocht in een uitzonderingssituatie – waarvan hier geen sprake is– anders worden geoordeeld, dan is nog van belang dat artikel 1, vierde lid, van het genoemde reglement bepaalt: “Indien een geschil geheel of ten dele niet vatbaar is voor arbitrage of bij rechterlijke uitspraak is bepaald dat een uitspraak van de Arbitragecommissie niet kan worden aangemerkt als een arbitraal vonnis in de zin van het Vierde Boek van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, geldt de desbetreffende uitspraak van de Arbitragecommissie als een vaststellingsovereenkomst in de zin van artikel 900 Boek 7 Burgerlijk Wetboek.”

De Arbitragecommissie concludeert dan ook dat zij bevoegd is om met toepassing het Reglement Arbitragecommissie en Commissie vertrouwenspersonen en andere kerkelijke regels bindende uitspraken te doen in een geschil zoals aanhangig gemaakt door verzoeker.

Arbeidsverhouding Op 29 november 2013 hebben verweerder en verzoeker een arbeidsovereenkomst gesloten. Daarin is onder meer het volgende afgesproken. “De voorganger zal met ingang van 1 maart 2014 in dienstbetrekking bij de gemeente werkzaam zijn. De arbeidsovereenkomst tussen partijen geldt voor onbepaalde tijd. Er is geen proeftijd van toepassing. (..) 2.1. De voorganger is in dienst van de gemeente. Er is een civielrechtelijke arbeidsverhouding. Gezien de aard van de functie is er een "geestelijke vrijheid". Hiermee wordt bedoeld dat voorganger in de eerste plaats verantwoording verschuldigd is aan de Heer van de gemeente, en hem niet gevraagd kan worden tegen zijn principes te handelen. (..) (..) 7.4. De relatie met de gemeente kan door de gemeente worden beëindigd als uit de gehouden functioneringsgesprekken blijkt dat de relatie tussen voorganger en gemeente dusdanig verstoord is dat goed functioneren van de voorganger binnen de gemeente niet meer mogelijk is. Daarvoor dient door gemeente een ontslagvergunning bij het UWV te worden gevraagd. Na verleende ontslagvergunning dient gemeente een opzegtermijn van drie maanden in acht te nemen. (..)”

De Arbitragecommissie merkt op dat de verhouding tussen gemeenten en voorgangers in baptistenkring in toenemende mate wordt vormgegeven via een arbeidsovereenkomst en niet meer als een overeenkomst van dienstverlening door een zelfstandige. Dat is ook hier het geval, zodat de voordelen van deze arbeidsverhouding van toepassing zijn, ook als het gaat om beëindiging van de arbeidsverhouding. In de wet is echter geregeld dat voor geestelijke ambtsdragers geen toestemming voor ontslag van het UWV is vereist. Verweerder heeft getracht dit te compenseren door in de arbeidsovereenkomst op te nemen dat wel een ontslagvergunning bij het UWV moet worden aangevraagd. Het is in beginsel mogelijk om bij arbeidsovereenkomst meer af te spreken dan de wet vereist en de werknemer een grotere bescherming te bieden. Maar het is niet mogelijk dat twee partijen bij privaatrechtelijke overeenkomst een overheidsinstantie (een zelfstandig bestuursorgaan) als het UWV een extra taak toebedelen. Zelfstandige bestuursorganen kunnen slechts bij of krachtens de wet taken toebedeeld krijgen. Dit brengt mee dat dit onderdeel van de bepaling niet, althans niet zonder meer kan worden toegepast. Kennelijk heeft verweerder met deze arbeidsovereenkomst, die naar eigen zeggen is aangereikt van Uniewege, beoogd om ontslag van een voorganger te omkleden met extra waarborgen. Het daarmee beoogde doel kan echter niet langs deze weg worden bereikt. Voor zover verweerder zich niet tot het UWV heeft gewend, kan dit haar niet worden tegengeworpen en is in dit opzicht geen sprake van onrechtmatig of onbillijk handelen door verweerder jegens verzoeker. Dat neemt niet weg dat een zorgvuldige voorbereiding bij het opstellen van de arbeidsovereenkomst met zich brengt dat verweerder respectievelijk de Unie zich had behoren te vergewissen van de juistheid van het desbetreffende procedurele onderdeel van de arbeidsovereenkomst. Het is verweerder wel aan te rekenen dat zij geen functioneringsgesprekken heeft gehouden alvorens tot ontslag wegens verstoorde verhoudingen is overgegaan. Verweerder heeft wel gesprekken gevoerd met verzoeker over de gang van zaken en ook voorzien in begeleiding, maar een en ander is niet uitgemond in functioneringsgesprekken. Niet onderschat mag worden het belang van een ook in formeel opzicht goed

geregelde positie van een voorganger. Nu verweerder daarin onvoldoende heeft voorzien is zij in haar rol als werkgever tekortgeschoten. Dat brengt overigens niet mee dat ontslag wegens ernstige verstoring van de arbeidsverhouding per definitie achterwege had moeten blijven. Er hebben zich immers omstandigheden van zwaarwegende aard voorgedaan die dit ontslag, dat geen verband houdt met ziekte, schragen.

Verstoorde arbeidsverhouding Een periode van misverstanden, onbegrip in onderlinge verhoudingen en spanningen tussen voorganger en de raad van de gemeente, maar ook in de gemeente (die in rechte door de raad wordt vertegenwoordigd), leidt vanaf de zomer van 2015 tot een conflictsituatie tussen verzoeker en de bestuurlijke raad. Theologische opvattingen en houdingskwesies over en weer spelen daarbij een rol. Daarop volgt een periode waarin tal van gesprekken, ook onder externe begeleiding, worden gevoerd waarbij het perspectief in eerste instantie is gericht op herstel van verhoudingen. Dat perspectief verdwijnt echter achter de horizon. In november 2015 komt de bestuurlijke raad tot de conclusie dat de voorganger niet passend is bij deze gemeente en dat beëindiging van de arbeidsovereenkomst om de weg vrij te maken voor een nieuwe start elders in de rede ligt. Deze oplossing is niet onderschreven door verzoeker. Deze kwestie is op aangeven van verzoeker in een gemeentevergadering van 18 november 2015 besproken, maar door de gemeentevergadering als hoogste orgaan van de gemeente is niet besloten tot vertrek. Verweerder besluit in de gemeentevergadering op 25 november 2015 wel om een gemengd interne/externe vertrouwenscommissie in het leven te roepen. Deze commissie komt eerst in april 2016 met een rapport, waarin onder meer staat: “De commissie beveelt de gemeente aan om nadrukkelijk met elkaar in gesprek te gaan om de schade die is veroorzaakt te herstellen. Daarnaast zal er met elkaar nagedacht en gesproken moeten worden over de ethische zaken die mede aanleiding zijn tot dit conflict. De commissie beveelt de gemeente aan samen met de voorganger een weg te zoeken waarin hij geholpen wordt een nieuwe start te maken in een andere werksituatie. Niet halsoverkop, maar in zorgvuldigheid. In de tussentijd zou de voorganger deels werkzaamheden binnen de gemeente kunnen verrichten en deels daarbuiten, om zijn kansen op het vinden van een nieuwe werkkring te vergroten. (..)” De aanbeveling in de eerste vier volzinnen is met een zeer grote meerderheid en de aanbeveling in de vijfde zin met een ruime meerderheid aanvaard in de gemeentevergadering van 20 april 2016. Het is vervolgens aan de raad om uitvoering te geven aan het besluit van de gemeentevergadering. Verzoeker meldt zich arbeidsongeschikt; 3 mei 2016 is zijn eerste verzuimdag. Na een mislukte poging tot overleg zegt verweerder op 24 mei 2016 schriftelijk de arbeidsovereenkomst met verzoeker per 1 september 2016 op wegens een verstoorte arbeidsverhouding, onder toekenning van een transitievergoeding en een bedrag gericht op het vinden van een nieuwe werkkring. Verzoeker heeft op 26 mei 2016 de bestuurlijke raad een tegenvoorstel gedaan, inhoudende beëindiging van het dienstverband per 1 januari 2017, onder vrijstelling van het verrichten van arbeid. Verweerder is daarop niet ingegaan.

De Arbitragecommissie heeft – gegeven de beginselovereenstemming die op 30 september 2016 ter zitting bleek over de beëindiging van de arbeidsverhouding als zodanig, hoewel niet over de voorwaarden – ervoor gekozen om in deze uitspraak geen uitvoerige weergave meer op te nemen van de inhoud van het conflict. Dat geldt te meer nu in het rapport van de vertrouwenscommissie is aangegeven dat de ontstane situatie zowel verzoeker als verweerder zijn aan te rekenen. De commissie onderschrijft die constatering, waarbij zij in het midden laat wat de precieze zwaarte is van de wederzijdse tekortkomingen. Wel gaat zij onderstaand in op hetgeen van partijen had mogen worden verwacht in hun onderlinge verhouding. Daarmee wordt tevens een uitspraak gedaan over de vraag van verzoeker of zijn ontslag redelijk en billijk is geweest.

Onderlinge verhoudingen De commissie is van oordeel dat verweerder in de begeleiding van verzoeker als startende voorganger is tekortgeschoten. Er zijn wel gesprekken en coaching geweest, maar die waren al met al te vrijblijvend. De onvolkomen en soms ongelukkige communicatie van de kant van beide partijen is in vrijwel alle stadia van het proces sedert de zomer van 2015 een belemmerende factor geweest voor verbetering van het begrip en de onderlinge verhoudingen. Over de theologische en ethische vraagstukken en de verschillen in cultuur en beleving daarbij is het gesprek tussen beiden niet echt op gang gekomen. Enerzijds had de raad hier meer verantwoordelijkheid moeten nemen, anderzijds had de voorganger zich ontvankelijker en meer aanspreekbaar behoren op te stellen en meer aandacht behoren te besteden aan een

luisterende houding. Onuitgesproken aannames en verwachtingen, frequent mailgedrag in plaats van persoonlijk overleg, het onvoldoende benoemen van verbeterpunten, onvoldoende focus om samen verder te gaan, resp. helder te krijgen wie in concreto verantwoordelijk is voor vervolgstappen hebben partijen geen goed gedaan. De minder flexibele houding van verzoeker heeft niet in zijn voordeel gewerkt. De bestuurlijke raad heeft vanuit de eigen verantwoordelijkheid gehandeld in de richting van voorganger en gemeente. Het is de commissie opgevallen dat de gemeente uitvoerig is “bijgepraat” maar dat daarbij het belang van verzoeker en van individuele gemeenteleden deels op de achtergrond is geraakt – het ruimhartig informeren van de gemeenteleden uitgezonderd verzoeker, zoals via de mededeling van 30 oktober 2016, acht de commissie niet gepast. Verzoeker bevond zich vanaf het einde van de zomer 2015 in een lastige positie. Sedert september 2015 is veel en deels tevergeefs geïnvesteerd in verbetering van de verhoudingen in de gemeente, maar is voorbij gegaan aan de noodzaak om in alle zorgvuldigheid, in het juiste tempo en met oog voor de belangen van verzoeker ook rechtspositionele helderheid te verkrijgen. Dat komt voor risico van verweerder. De aanvankelijke kordaatheid bij de bestuurlijke raad heeft in de loop van de tijd plaatsgemaakt voor bestuurlijke traagheid. De termijn die verweerder de vertrouwenscommissie heeft gegeven alvorens het rapport verscheen, is te lang. Daardoor kon niet eerder worden gebouwd aan herstel van verhoudingen en voorbereiding van besluitvorming. Van verzoeker had mogen worden verwacht dat hij zich actiever had opgesteld na de besluitvorming in de gemeentevergadering, waarbij ook anticiperend meer aandacht had kunnen uitgegaan naar het voor hem minder verkieslijke plan B: beëindiging van de arbeidsverhouding.

Juistheid ontslag De Arbitragecommissie is van oordeel dat de uiteindelijke besluitvorming in de gemeentevergadering van 20 april 2016, gebaseerd op het rapport van de vertrouwenscommissie, alles afwegende procedureel en inhoudelijk zorgvuldig en ook rechtmatig is geweest. Daarmee is de juiste basis gelegd voor het komen tot een beëindiging van de arbeidsverhouding met verzoeker. De bestuurlijke raad had bij de uitvoering daarvan meer ruimte voor overleg, tijdigheid en zorgvuldigheid moeten nemen, ook al zag hij zich evenals verzoeker geplaatst in een situatie die niet uitblonk door wederzijdse communicatieve helderheid. Verzoeker is na mislukt overleg schriftelijk meegedeeld dat hij per 1 september 2016 is ontslagen wegens een verstoorde arbeidsverhouding, onder toekenning van een transitievergoeding en een bedrag gericht op het vinden van een nieuwe werkkring. Verzoeker heeft daarop een tegenbod gedaan, in essentie neerkomend op ontslag per 1 januari 2017, vrijstelling van werkzaamheden en loondoorbetaling door verweerder. Verweerder is daarop niet ingegaan. Aan het slot van de hoorzitting op 30 september 2016 hebben partijen de bereidheid uitgesproken om in onderling overleg tot overeenstemming te komen over beëindiging van de arbeidsovereenkomst per 1 januari 2017, uitgaande van herstelmedeling van verzoeker, vrijstelling van werkzaamheden en loondoorbetaling door verweerder. Juridisch-technische uitwerking in een vaststellingsovereenkomst zou binnen enkele weken rond kunnen zijn. Dat dat niet is gelukt, is mogelijk voor een deel ook terug te voeren op een misverstand dat ter zitting is gerezen over het niet afdragen van premies/aanspraak op een werkloosheidsuitkering, terwijl daarvan wel sprake is. Het spijt de commissie te hebben vernomen dat daardoor onbedoeld verwarring is ontstaan bij partijen, ook omdat de feitelijke situatie anders is gebleken. Dat neemt niet weg dat beide partijen over de juiste informatie hadden behoren te beschikken. Daarnaast is van belang dat partijen tijdens de zitting inzet hebben getoond, ieder op eigen wijze, om te komen tot een oplossing in der minne via een vaststellingsovereenkomst met finale kwijting. Het is in de weken daarna echter niet gelukt tot een oplossing te komen, mede door onvoldoende aandacht te besteden aan de kwaliteit van de onderlinge communicatie. Verzoeker bracht ook een aanvullend element, zoals een positief getuigschrift, in de onderhandelingen in en verzocht uiteindelijk de Arbitragecommissie om een meer principiële uitspraak die verder gaat dan het materiële aspect. De Arbitragecommissie heeft geconcludeerd dat partijen niet tot overeenstemming zijn gekomen. Nu dat het geval is en de Arbitragecommissie voldoende is geïnformeerd ziet de commissie zich gesteld voor het doen van een uitspraak over de resterende geschilpunten bij de beëindiging van de arbeidsovereenkomst tussen verweerder en verzoeker. Daarbij neemt zij hetgeen hiervoor is overwogen onder de kopjes 'Onderlinge verhoudingen' en 'Juistheid ontslag' in acht.

De Arbitragecommissie oordeelt, gelet op de omstandigheid

- dat er sprake is van overeenstemming over de beëindiging van de arbeidsovereenkomst als zodanig,
- dat er onvoldoende basis is voor een voortzetting van de arbeidsovereenkomst, ook in formele zin, na 1 september 2016,
- dat een periode van ruim drie maanden na de aanzegging dd. 24 mei 2016 van ontslag per 1 september 2016 op het eerste gezicht mogelijk als relatief kort kan worden ervaren, nadat zich vanaf eind augustus 2015 duidelijk een conflictsituatie heeft gemanifesteerd, maar dat die periode overeenkomt met de periode van drie maanden genoemd in punt 7.4 van de gesloten arbeidsovereenkomst, met dien verstande dat inschakeling van het UWV niet aan de orde is,
- dat de gemeente gedurende een periode van bijna anderhalf jaar niet de gebruikelijke zorg van een voorganger heeft gehad,
- dat verzoeker voor zover bekend nog geen andere werkkring heeft gevonden,
- dat partijen beide zich bewust zijn van de ontstane onzekere situatie,
- dat verweerder in beginsel bereid is geweest een aanvullend bedrag te betalen in verband met transitie en het vinden van een nieuwe werkkring,
- dat verweerder ook na 1 september 2016 voor verzoeker een bepaalde verantwoordelijkheid heeft, die in de tijd niet onbeperkt is.

Het oordeel van de Arbitragecommissie is dat een aanvullende vergoeding die verzoeker kan aanwenden tot respectievelijk voor het vinden van een nieuwe werkkring, op haar plaats is. In aanmerking nemend de vanwege het dienstverband beperkte omvang van een eventuele transitievergoeding en rekening houdend met alle omstandigheden van het geval, oordeelt de Arbitragecommissie dat hier een vergoeding aan verzoeker ter hoogte van een bedrag van circa twee maandsalarissen redelijk en billijk is.

Uitspraak

De Arbitragecommissie spreekt uit dat

- de arbeidsovereenkomst met verzoeker per 1 september 2016 is beëindigd;
- verweerder aan verzoeker een vergoeding is verschuldigd van € 7200, te betalen uiterlijk 21 dagen na ontvangst van deze uitspraak;
- verweerder deze uitspraak aan gemeenteleden ter beschikking stelt en een prudente toelichting in een gemeentevergadering geeft uiterlijk één maand na ontvangst van deze uitspraak.

Een afschrift van deze uitspraak wordt gezonden aan de Unieraad.

De Arbitragecommissie,

Den Haag, 30 december 2016

drs. H. de Boer, ds. em. A. de Vries en mr. M.M. den Boer

namens deze,

M

.

M

.

d

e